

Jordi Redondo

Visat núm. 6
(octubre 2008)

Jordi Redondo i Sànchez (Lleida, 1960), hel·lenista de família ribagorçana, ha viscut a Lleida, Tàrraga, el Vendrell, Saragossa, Salamanca, Santiago de Compostel·la i València, és llicenciat i doctorat en filologia clàssica per la Universitat de Salamanca els anys 1982 i 1985, respectivament. És professor de filologia grega a la Universitat de València, i abans a la de Santiago. Ha estat professor de batxillerat a Urola-Kosta (País Basc), al Baix Penedès, al Pla d'Urgell i al Segrià.

Ha estat professor convidat a les universitats d'Urbino, Leiden, Calgary, Nantes i Ferrara; conferenciant a les de Londres (University College), Nacional de Letònia, Simon Fraser (Vancouver), Florència i Bolonya, entre d'altres. Els seus camps de treball són la història de la llengua grega de les èpoques clàssica i postclàssica, la sintaxi, la retòrica i la recepció de la literatura grega en les modernes, en especial la catalana i l'espanyola. Ha participat en congressos internacionals a Holanda, Anglaterra, Itàlia, Alemanya, Grècia i Espanya. Com a formador d'investigadors, ha dirigit les tesis doctorals de S. Sancho (1996), J. V. Bañuls (1998), À. Ortolà (2000) i S. Santafé (2005). Actualment és responsable d'un equip de recerca sobre les fonts gregues, antigues i medievals, de la literatura catalana medieval.

Fou proposat per al Premio Nacional de Traducción del Ministeri de Cultura el 1992. Les seues llengües de treball comprenen l'alemany, l'anglès, el francès, el galaicoportuguès, el grec modern, l'italià i el rus.

Ha traduït, com a part de l'edició, els oradors atenesos Antifont de Ramnunt i Andòcides, apareguts a la sèrie «Història Grega» de la col·lecció de la Fundació Bernat Metge, amb la qual col·labora des del 1985. Ha publicat també, com a partícip de diversos projectes editorials, traduccions de nombrosos passatges d'autors diversos, entre els quals Aristòtil, Hesíode, Màxim de Tir i Teognis. Té en projecte, per encàrrec de la mateixa Fundació Bernat Metge, les traduccions d'assagistes grecs de l'època clàssica —el Pseudo-Xenofont, Alcidamant— i dels sofistes.

Ha publicat igualment les traduccions a l'espanyol dels oradors esmentats, Antifont de Ramnunt i Andòcides, i del poeta Cal·límac.